

2. Po ustaleniu tożsamości dziecka, lekarz, pielęgniarka lub położna są obowiązani do natychmiastowego zaopatrzenia dziecka w znaki tożsamości.

3. Fakt zaopatrzenia dziecka w znaki tożsamości odnotowuje w dokumentacji medycznej dziecka i potwierdza podpisem osoba, o której mowa w ust. 2; w dokumentacji medycznej należy ponadto odnotować imiona, nazwiska, numery PESEL, miejsca zamieszkania i adresy rodziców lub innych osób przekazujących dziecko do szpitala, ustalone na podstawie dowodów osobistych bądź innych dokumentów stwierdzających tożsamość.

§ 6. 1. W przypadku przyjmowania do szpitala dziecka, którego tożsamości nie można ustalić, powiadamia się o tym fakcie jednostkę organizacyjną Policji oraz sporządza się protokół zawierający w szczególności następujące informacje:

- 1) okoliczności i przyczyny przyjęcia dziecka do szpitala,
- 2) rysopis dziecka wraz z dokumentacją fotograficzną, o której mowa w § 3 ust. 2,
- 3) imię i nazwisko, datę urodzenia i adres zamieszkania osób przekazujących dziecko, ustalone na podstawie odpowiednich dokumentów stwierdzających tożsamość, a w razie ich braku — na podstawie oświadczeń potwierdzonych własnoręcznym podpisem.

2. Pracownik szpitala przyjmujący dziecko podpisuje protokół i dołącza do dokumentacji medycznej dziecka.

3. Do chwili ustalenia tożsamości dziecka znaki tożsamości, o których mowa w § 1, zawierają dane umożliwiające rozpoznanie dziecka, a w szczególności płeć i przybrane imię.

§ 7. 1. W przypadku przyjmowania do szpitala dziecka, skierowanego z innego zakładu opieki zdrowotnej, które nie jest zaopatrzone w znaki tożsamości, osoba przyjmująca jest obowiązana sporządzić protokół zawierający następujące informacje:

- 1) dane osobowe dziecka, ustalone na podstawie pisemnego oświadczenia osoby przekazującej dziecko,
- 2) imię i nazwisko, PESEL oraz zajmowane stanowisko osoby przekazującej dziecko,
- 3) wykaz dokumentów dostarczonych szpitalowi przy przyjmowaniu dziecka.

2. Pracownik szpitala przyjmujący dziecko podpisuje protokół i dołącza do dokumentacji medycznej dziecka.

3. Bezzwłocznie po sporządzeniu protokołu pracownik szpitala przyjmujący dziecko zaopatruje je w znaki tożsamości.

4. O stwierdzeniu braku znaków tożsamości przyjmowanego dziecka zawiadamia się kierownika zakładu opieki zdrowotnej, który dziecko skierował, celem potwierdzenia tożsamości dziecka. Pisemne potwierdzenie tożsamości dziecka dołącza się do jego dokumentacji medycznej.

§ 8. W razie stwierdzenia braku lub zniszczenia znaków tożsamości założonych przy narodzeniu dziecka w szpitalu lub przy przyjmowaniu do szpitala, po ustaleniu tożsamości na podstawie dokumentacji medycznej, zakłada się nowe znaki tożsamości.

§ 9. 1. Przy wypisywaniu dziecka narodzonego w szpitalu albo dziecka w wieku do 7 lat pracownik szpitala, w obecności osoby odbierającej dziecko, jest obowiązany sprawdzić jego tożsamość, odnotować tę okoliczność w dokumentacji medycznej i potwierdzić podpisem; adnotację tę podpisuje także osoba odbierająca dziecko.

2. Do dokumentacji medycznej dziecka dołącza się znaki tożsamości dziecka, w które było ono zaopatrzone podczas pobytu w szpitalu.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *M. Łapiński*

1744

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 20 listopada 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad kwalifikowania, rozpowszechniania i sposobu zapowiadania audycji lub innych przekazów, które mogą zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich.

Na podstawie art. 18 ust. 6 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2001 r. Nr 101, poz. 1114) zarządza się, co następuje:

§ 1. Audycje lub inne przekazy, które ze względu na zawarte w nich treści lub ich formę mogą zagrażać fi-

zycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi niepełnoletnich, w szczególności zawierające:

- 1) sceny przemocy, zwłaszcza takie, w których przemoc jest sposobem rozwiązywania konfliktów lub celem samym w sobie, lub promujące stosowanie

przemocy poprzez nieukazywanie negatywnych konsekwencji takich zachowań dla człowieka stosującego przemoc,

2) prezentowane w pozytywnym kontekście, sprzeczne z prawem lub moralnością normy grupowe, w tym sceny przedstawiające w sposób atrakcyjny postacie naruszające takie normy oraz treści upowszechniające metody i instruktaż działań przestępczych,

3) treści erotyczne prezentowane w oderwaniu od odpowiedzialności moralnej za zachowania związane z erotyczną sferą życia człowieka,

4) zachowania naruszające normy dobrego obyczaju, w tym zwroty, słowa lub gesty wulgarne,

nie mogą być rozpowszechniane między godziną 6 a godziną 23.

§ 2. Nadawca jest obowiązany do uprzedzania odbiorców o charakterze audycji lub innego przekazu, a w szczególności takich, o których mowa w § 1, zarówno w zapowiedziach, jak i bezpośrednio przed ich rozpowszechnieniem. W treści informacji należy wskazać, jeżeli zachodzi takie niebezpieczeństwo, że audycja lub inny przekaz może mieć szkodliwy wpływ na fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój niepełnoletnich.

§ 3. Zapowiedzi audycji lub innych przekazów, o których mowa w § 1, połączone z prezentacją ich tre-

ści, mogą być nadawane wyłącznie w czasie, w którym dozwolone jest rozpowszechnianie tych audycji lub przekazów.

§ 4. 1. Nadawca jest obowiązany do opracowania regulaminu wewnętrznego określającego zasady kwalifikowania do rozpowszechniania audycji lub innych przekazów, o których mowa w § 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Nadawca, który otrzymuje koncesję po dniu wejścia w życie rozporządzenia, jest obowiązany opracować regulamin w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania koncesji.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad rozpowszechniania przez radio i telewizję audycji, które mogą zagrażać psychicznemu, uczuciowemu lub fizycznemu rozwojowi dzieci i młodzieży (Dz. U. z 1995 r. Nr 20, poz. 108).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:
J. Braun

Egzemplarze bieżące oraz archiwalne od stycznia 1996 r. można nabywać:

- w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel. 694-67-00, 694-60-96 — na podstawie nadesłanego zamówienia (wyłącznie sprzedaż wysyłkowa);
- w punktach sprzedaży Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego w Warszawie:
  - ul. Powsińska 69/71, tel. 694-62-96
  - al. Szucha 2/4, tel. 629-61-73 (od 1997 r.) (sprzedaż wyłącznie za gotówkę)

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru

O wszelkich zmianach nazwy lub adresu prenumeratora prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

Dziennik Ustaw i Monitor Polski dostępne są w Internecie pod adresem www.gpkprm.gov.pl

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Redakcja: Rządowe Centrum Legislacji — Redakcja Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, ul. Bagatela 14, 00-585 Warszawa, tel. 622-66-56

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel.: 694-67-50, 694-67-52, 694-64-77; fax 694-62-06, 694-64-77
Bezpłatna infolinia: 0-800-287-581
www.gpkprm.gov.pl
e-mail: dziust@gpkprm.gov.pl

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa